

R

Kanske tar jag din man nästa gång

Försökte vara sådär jävla pedagogisk och verkligen förklara hur kroppen fortsatte att göra det den skulle när hjärnan malde på i hastigheter som fått Polisen att inte "bara" ta körkortet ifrån mig.

Hjärtat släpades i en sliten konsumkasse av trötta händer, började jag min historia.

Insåg snabbt mitt misstag att använda den liknelsen och försökte på nytt igen.

Du vet när allt bara känns jävligt bedövat och man känner sig som om man satt i ett gränsland mellan vansinne och förnuft. När man sänker själen i dvala för att orka le det leendet som krävs av tjejen som sålde kassen jag nu släpar efter mig.

Stirrande ögon.....vadå, har du aldrig känt dig på gränsen? Är allt fortfarande vackert i ditt liv eller låtsas du bara för att du tror att det förväntas av dig.

Jag slutade hyckla den dagen när mina trosor slets av inför gubbsjuka ögon och mina knappt utvecklade bröst kramades blåa och visst har jag försökt ibland men slutraden avslöjar mig alltid ändå.

Jag har kravlat i rännstenen med dyrbar champagne och samtidigt försökt se så där inbjudande ut eller totalt ovetandes om att jag haft lera på trötta knän. Champagnen var ju dyr iallafall och jag mitt i karriären när strålkastaren väl dolde de mörka ringarna under mina ögon

Jag är fan inte unik men varför känner jag mig då så ensam när ni leker lyckliga familjen bakom låsta dörrar. Varför låser jag aldrig min dörr samtidigt som jag skakar av rädsla när natten kommer. Vad är jag rädd för att låsa ute? Den lyckliga familjen bakom låsta dörrar kanske?

Jag fann den vidrigaste av kärlekar dagen i vitt när Miss heroin visade var skåpet skulle stå. Den dagen vande jag mig vid att vara den näst bästa och rollen gav mig frihet så jag valde rollen igen som den andra kvinnan. Vill du spotta på mig för det så varsågod för kanske tar jag din man nästa gång.

Kanske var jag trött på huvudrollen eller blev jag bara en hycklare som så många andra.

Det finns vacker poesi och det finns verklighetens poesi och det är den jag bjuder på nu och jag gör det lika liten som jag var den dagen dreglande läppar färgade mina ben röda.

Nej allt är inte vackert så blunda då för fan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Suzy med punkterna med Poeter.se id #24926 innehar upphovsrätten